



ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ" - КЛУПЦИ

Октобар 2013. Бр. 7



МОЗАИК
Друга награда на ликовном конкурс
"Стазама Константина Великог"
аутор: Славица Миловановић, 8-3



Таланти, према заслугама

„Сва Доситејева дела, без обзира на жанр, била су у основи просветитељска обраћања народу, израз жеље да га поучи, упозна са светом и пренесе му корисна знања како би напредовао и прикључио се земљама које су предњачиле. Када је први пут приспео у Хале спреман да учи, усхићен је универзитетом са хиљаду полазника. Тада је узвикнуо, пун наде, да ће и Срби једном имати такве школе. Ту се родила идеја о Великој школи! И његови списи, и његова дела *Живот и прикљученија*, *Совјети здраваго разума*, пуни су и аутобиографског и путописног и поучних прича, али све је у знаку просветитељског усмерења, да послужи



другима да прошире своја знања и упознају остали свет. Та његова истрајавања на приближавању Срба другим културама јесу највећи дар који нам је оставио вишедеценијски министар просвете Доситеј Обрадовић. Други јесте чврста вера у здрав разум, у науку. У потребу за учењем. Он цео може да стане у синтагму здрав разум; његовом делу највише приличи наслов *Совјети здраваго разума*. А кад је реч о етици и моралном уздизању народа, централна је реч добродјетелство, задужбеничарство у смислу чињења добрих дела за општу корист - за ползу народа“.

др Миодраг Матицуки

ДОСИТЕЈАЦ

**„Што сам знао, другима сам предавао,
што пак нисам знао, од других сам примао и учио“.**

Први број листа „Доситејац“ изашао је 1. септембра 1996. године.

Главни и одговорни уредник била је наставница Миленија Мићановић – Петрушевска. Излажење првог броја листа, као и Дан школе, честитали су: Одсек Министарства просвете у Лозници, основне школе „Јован Цвијић“, „Анта Богићевић“, Средња економска школа, књижара „Тршић“, пекара власника Церовац Жељка...

Следећи број излази тек након 22 године, тачније новембра 2008. године, на 60. годишњицу школе. Од тада, број излази сваке године.

Б а с н е

Жаба и јунац

Жаба на крају баре упазиле јунака на ливади, пак се начне хвалити другим жабама говорећи: „Ја да хоћу само, могла бих бити колико год оно јуне онде!“ „Ћути, не лудуј“, веле јој друге, „гди ће жаба бити колико јуне“. „Не верујете? Станте мало“. Надме се колико игда може, пак пита: „Јесам ли?“ „Јеси луда! Па ниси слепа, погледај на се, пак на јуне!“ и ова се стане још више надимати, док пукне и изиђу јој црева.

Наравоученије

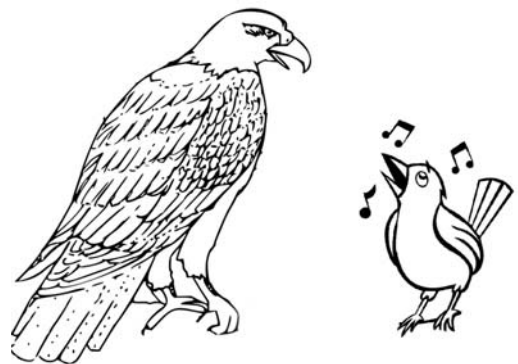
Не ревној већим од себе, и не завиди богатијим, нити им се подобни.

Славуј и јастреб

Славуј појаше у пролеће и увесељаваше свакога који га чујаше. Ухвати га јастреб, и хоће да га изје. „Немој ме убијати“, вели му славуј, „видиш како ме људи радо слушају и називају ме слатким пролетним певцем“. „Што је мени до пролећа и до оних који те слушају? Мени је само о том старост како ћу ја мој трбух испунити“.

Наравоученије

Мудрост наука слава и добровјетел-све је то онима за ништа који све своје блаженство траже и налазе у чанку и бокалу. Док је њима само пун трбу, свему се осталом смеју и ругају.



Старац и смрт

Старац носаше бремене дрва. Весма утрућен, баца бремене, говорећи: „Хе, проклета смрти, гди си те не дођеш да ме узмеш с овога света, да се не мучим!“ Кад, ето ти смрт стане пред њега, онако ружна као што је пишу, па да пита што је зове. „Па ништа“, одговори сиромаш старац, уплашен, „да ниси дошла, волио бих, ал већ кад си овде, помози ми натоварити ово бремене на леђа, да идем брже кући, јер ме чекају“.

Наравоученије

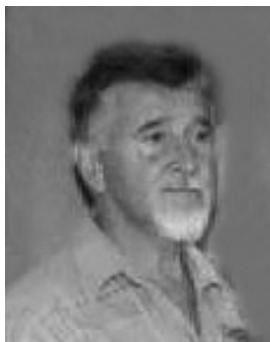
Нити смо с нашом вољом дошли у ови живот, нити пак ваља да желимо из њега изићи, док нас не позове Онај који нас је овде поставио. А кад позове, онда - ил нам се хоће или неће - морамо путовати. Наша је сва дужност старати се да кад нас позову да смо готови поћи с чистим од злобе срцем и совјестију. Не знамо време и час кад ће то бити, зато ваља сваки дан и час да смо готови.

Служећи се ликовима и особинама животиња, Езоп је кроз своје басне подвргао руглу недостојне владаре и силнике, исмејао глупости похлепу, лењост и немар бахатост и злобу. Езопове басне приповедају се на свим меридијанима и имају неоспорно трајну литерарну вредност, а њих је на српски језик превео Доситеј Обрадовић.

За наш „Доситејац“ три басне одабрале су ученице петог разреда.

БРАНИМИР ЂУКАНОВИЋ

директор који је веровао у нас и подстицао нас да путујемо најбољим путевима



Бранимир Ђукановић, директор који је веровао у нас и подстицао нас да путујемо најбољим путевима. Године пролазе. Једна за другом се нижу. Прошло је 65 година од почетка рада школе у Клушцима. У овој години и Ви сте напунили 65 година живота. И дошла је пензија. „Пронаћи себи циљ, то је пронаћи свој пут у живот и одмерити своје место међу људима“, рекао је Јован Дучић. Ви сте то умели. У чему је тајна?

Хвала на позиву за овај интервју! Хвала на лепом и поетичном уводу у овај разговор! Хвала на јасној констатацији „Ви сте то умели“! Одговорити на питање: „У чему је тајна?“, није могуће без „филозофирања“, што ја никада нисам знао. На помињање речи филозофија избија на површину сећање на гимназијске дане и професора филозофије покојног Ратка Нешковича, код којег нисам могао имати већу оцену од тројке, зато нећу филозофирати, већ ћу једноставно рећи да ту нема тајне. Поштовање личности сваког сарадника и саговорника, уважавање савета и предлога, примајући то без имало сујете, дајући томе своју награду и заврши „печат“, може бити одговор на постављено питање. Знати своје место у свим сферама друштва: од породице где си „домаћин и мушка глава“, а жена „стуб куће“, радног места где си само први и најодговорнији међу једнакима (без обзира био професор или директор), преко спорта, уважавајући написана правила и свих осталих сфера живота где тражиш своје место, несобично се дајући, а истовремено не очекујући никакву противудугу или признање! Има неко ко то гледа! Награде стигну оне који то истински заслуже! У мом животу их је било али биће теме у неким другим причама!

У другом броју „Доситејац“ у разговору са Бојаном Ранковић рекли сте да имате успомена на претек које су урезане у Ваше сећање и да ће оне бити, ако будете некад писали, детаљније описане у Вашим Мемоарима. Волели бисмо да то учините. До тада, за овај број „Доситејац“ испричајте нам неке. Ви то баш умете!

Морам признати да сам тада „лупио“ крупну реч „мемоари“! Нисам ја та личност интересантна широј читалачкој публици, али нећу одустати од писања кратких прича и цртица из живота. Постављени задатак је за сада прикупљање грађе и прављење породичног стабла лозе Ђукановића. У том делу могу бити уткани и делови мојих доживљаја као прилог „обећаним мемоарима“. Што се тиче сећања на просветарске дане, јасно је да их има на претек. Могу се сврстати на дозађаје и сећања непосредног рада са ученицима (час, секција, такмичења) или сусрети са бившим ученицима (већ одраслим људима који су поштом родитељи, а потом богами и баке и деке) који имају своје виђење школских доживљаја, на онда моје лично упоређивање тих истих збивања итд., итд. То би већ била мемоарска грађа!

Сада ћу се на кратко сетити далеке 1982. године, једног од последњих Слетових одржаних на стадиону ЈНА. Радио сам у Гимназији „Вук Караџић“ у Крупњу. Тада сам сам, као професор физичког васпитања поднео терет обуке 350 учесника слета да буду целина која уз музику у маси преко 5000 вежбача непогрешиво изводи слетску вежбу испуњајући својим телима и покретима само део чувеног Титовог потписа. Успешно и без грешке прође наше вежбање, идеално уклопљено у целину, повлаче се учесници – ученици на атлетску стазу да наступају следећи, а онда спонтано задовољни успешним и завршеним послом ученици вршите, мене опкољавају и дижу увис у знак признања и захвалности. Ја поносно дижем руке „као Стеван Филиповић“ (сећате се вероватно, монументалног, белог споменика изнад Ваљева)! Много би простора требало, а знам да га нема, да детаљније опишем још које сећање из дуге просветарске праксе, зато ћу се задржати само на овом.

Ваш директорски позив био је круна Вашег просветарског рада. Учинили сте помак на побољшање услова боравка ученика у овој школи. Вашим идејама, оствареним и започетим, ми смо

веома поносни! Како је долазило до њих? Ко Вам је у њиховом остваривању несобично помагао? У чему видите снагу ове установе у новим временима?

Идеје за побољшање услова боравка свих нас у школи долазе од ученика, колега професора и директора других школа. Сећам се једног од првих састанака – семинара Актива директора Школске управе Ваљево, када неке колегинице, онако између себе износе своја искуства и помињу јапанску владу код које су конкурисали за донацију новчаних средстава за побољшање услова и рада у школама у Србији. Тада 2003. године ја сам као вршилац дужности (ВД) директора тај разговор „прислушкивао“ и потом када сам прикупио довољно података конкурисао код Јапанске владе преко и обезбедио новчана средства за изградњу мокрог чвора (WC-а) у оквиру школске зграде. Тај пројекат је успешно реализован!

Све и увек се радило на побољшању услова живота, рада и имџа школе што је свекупно допринело доброј атмосфери у колективу које, посматрано са дистанце или туђим очима, има највећу вредност! Очување добре и радне атмосфере уз толерантност, а пуну мобилност сваког појединца гарантује успех у свим сферама рада школе! Бити пример другима је пут стицања поштовања и уважавања, а награде ће доћи саме од себе!

„Задовољан сам својим делом, а то ми је највећа награда“, речи су Милоша Црњанског. И Ви са правом, треба да будете задовољни! Све што сте радили било је „за ползу“ својих ученика, радника, ближњих, а на тај начин свога народа – попут Доситеја Обрадовића, који нас је надахњивао и који је ту, са нама. Одлазећи, Ви нас нећете заборавити! Верујемо да ћемо са Вама и даље, кад год Вас срце понесе, имати плодну сарадњу. Шта Ви кажете на то?

Одговор на овако дивну славопојку није могуће дати већ се једноставно повиновати!

Све што сам радио било је на побољшању квалитета боравка ученика и наставника: од мокрог чвора, котларнице на гас, поправке и преправке кровова у матичној школи у Клушцима, као и извојеном одељењу у Руњанима, проширење хола за потребе јавних наступа (школских програма), промена столарије као и сва остала капитална и летња одржавања, која финансира Град Лозница, била су у ту сврху!

Организовање песничких сусрета, анимирање ученика да учествују на конкурсима и такмичењима, све су то, уз помоћ колега наставника, лепе ствари којима можемо и морамо бити поносни. Моје идејно решење и постављање металне склуптуре „Успех“ са мојим стиховима је, надам се, трајнији допринос имџи школе!

Укључивање великог броја деце Ромске националности у основно образовање сматрам такође једним од битних потеза у мојој животној „шаховској партији“, коју још увек играм. Спреман сам да своје познанство, везе и уред који сам стицао деценијама, дружећи са са културним посленицима, разним уметницима (којима у више области, помало припадам), политичарима и другим људима различитих профила (из сфере бизниса, донаторства и сл.) усмерим на помоћ нашој школи!

Завршавајући овај разговор честитамо Вам одлазак у пензију и желимо да Вас у њеном уживању обасјавају дани пуни топлине, сјаја и заслужених удараја у које ће бити уткане и нити наше љубави.

Још једном хвала на лепим речима и дивним жељама уз мали жгал за неким стварима које, стицајем околности, нисам стигао да урадим. Не могу а да се не осврнем на изостанак реализације оградивања школског дворишта и израде пројекта и изградње физкултурне сале. О томе сам у више наврата писао и причао а скопчано је са легализацијом и папирологијом око добијања земљишта на коме се налазе асфалтно игралиште и помоћни, травнати терен на коме је, по мојој визији, требала нићи помињана физкултурна сала или хала за потребе ученика школе и грађана МЗ Клушци!

Хвала и пуно љубави, среће и здравља свима који школу „Доситеј Обрадовић“ у Клушцима доживљавају као део себе!

ДОКТОР ЗА МАТЕМАТИКУ

Душанку Коларић, наставницу математике, која је 1. септембра отишла у заслужену пензију замолио сам да удовољи мојој знатижељи и одговори ми на пар питања:

- Шта су Вам донели први пензионерски дани?

Срећни су људи који дочекају пензију. Сада имам више времена за дружење са породицом и пријатељима, а наравно, математика је увек ту.

- Како је текао Ваш радни век?

Као наставник математике радила сам у Економској школи у Лозници, Вуковој спомен школи у Тршићу, у основној школи у Костајнику. Радила сам и као васпитач у Дому за децу „Вера Благојевић“ у Бањи Ковиљачи. Године 1997. почела сам да радим у овој школи, где сам ове године завршила свој радни век.

- Шта бисте поручили младим колегама?

Децу треба волети и разумети, јер то је предуслов успеха.

**- Математика није омиљени предмет многих ученика. Са Вама смо успевали да пребро-
димо многе тешкоће у учењу. Који је Ваш рецепт за успешан рад?**

Децо, математика није „тежак“ предмет ако се ради континуирано и са разумевањем.

- Сећате ли се неке анегдоте из школског живота?

На једној од екскурзија ученика петог разреда, желећи да покажем примену математике у свакодневном животу, питала сам Милана: „Ако смо путовали два сата, а аутобус иде брзином од 50 километара на час, колики смо пут прешли?“ Одговорио је одмах: „То је лако! Пише код возача на километар-сату!“

Као што је и нас учила, наставница је на моја питања давала кратке и јасне одговоре јер, како она каже, „у математици све јасно, нема филозофије, два и два су увек четири“.

У своје име, име својих другара и генерација којима је наставница Душанка несебично објашњавала једначине, разломке, Питагорину теорему... захвалио сам јој се и пожелео јој добро здравље и много тренутака који ће јој измамити осмех.

Адријан Глигорић, 7-2



Наставница Душка

За катедром је седела тридесет и више година,
попреко је понекад гледала, али нас је волела.

Добра жена, још боља наставница,
она је узор многим дечацима и девојчицама.

Многе генерације подигла је на ноге,
са њом је математика добила нове боје.

Пуно нам је савета дала
и на томе јој хвала.

Године је стигоше и у пензију она оде,
остави нам савете да нас кроз живот воде.

Сања Теовановић, 7-2

Разредни старешина

Школа нам је била омиљена тема,
Све док није дошла наша разредна.

Добра, тиха, без иједне мане,
Са нама је проводила дане.

Учила нас да множимо бројке,
Делила нам петице и двојке.

После дугог рада позва је пензија,
Са нама се поздрави наша разредна.

Због тога нам суза у оку засија,
Јер једна је Душка, разредна најмилија.

Вања Кузмановић, 7-2

НАГРАДЕ И ПОХВАЛЕ

ОВИМ ПОБЕЂУЈ

Веруј у љубав.
Веруј у Бога.
Том вером
победићеш свакога.
Заборави сваку ружну реч
коју ти неко каже,
прави се да је ниси чуо,
биће ти лакше.
Оснажи се вером,
љубави, надом,
пронађи прави пут,
никада не чини зло,
да на тебе нико не буде љут.

*Анђелка Глигорић, 5-2
Похваљена песма на
конкурсу „Светосавље“*

НЕДЕЉА

Кад сам јутрос рано
у сат погледала,
схватила сам
да сам преспала.

И тада сам хитро
на ноге скочила,
трком у купатило,
брзо сам се умила.

Док одело тражим,
чарапа ми нема,
у спаваћој видим,
како тата дрема.

„Што на послу није?“
Баш ме јако чуди.
Да ли је сат звонио,
да нас јутрос буди?

Хтедох да га будим,
док одело вадим.
Тада тата рече:
„Недељом не радим!“

*Кристина Глигорић, 6-1
Друга награда на конкурсу
„Песнички поздрав пролећу“*



ОВИМ ПОБЕЂУЈ

Сваког јутра, лака чила,
желим да сам свима мила.
Мами, тати, драгој баки,
бати, деки... снови моји сви су леви.

Кад за школу дође време,
другарице су уз мене.
Мила сам им редом свима
љубави за сваку имам.

Никад никог не повредим,
сваког примам пуна срца.
То се цени и поштује,
том је љубав последица.

*Адријана Симић, 6-2
Похваљена песма на
конкурсу „Светосавље“*

МОЈА МАМА

Моја мама је најбоља на свету,
За мене би обишла целу планету.
Она помогне сваком пријатељу,
А мени испуни сваку жељу.

Њена је рука лепа и мека,
У њој за мене увек има лека.
Када ме погледа погледом плаветним,
Изгубим се у очима тим.

Њене руке су мелем за ране.
Када ме помилује, у срцу ми сване.
Када ме помази, постанем лане.
Љубављу испуњава све моје дане.

Ја њу волим, и што ми је подарио,
Ја се Богу молим.
За њу бих урадио све,
И жртвовао се.

*Адријан Глигорић, 7-2
Издата у књизи „Мајко теби на дар“
Српска кућа, Пожаревац*

БУДИМО ЉУДИ

Благословом породице,
У нама се ствара жеља,
Да будемо добри људи
И чинимо добра дела.
Мир градити, нежност ткати,
Од лепоте затрепатати.

Љубав своју не скривати!
Увек љубав можеш дати
Драгом бићу људског рода.
И свакоме из порода.

Адријана Симић, 6-2
Похваљена песма на конкурс
“Дани дечије поезије и прозе”
Драгинац 2013



НИНА

Има једна Нина,
много ми се свиђа.
О њој мислим стално,
за њу песме пишем,
она је мој ваздух
којим слатко дишем.
Без ње све је сиво,
празне моје груди,
много сам заљубљен,
верујте ми, људи.

Марко Јовић, 6-2
Похваљена песма на конкурс
“Дани дечије поезије и прозе”
Драгинац 2013

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Кад некоме затреба крви,
Буди јунак, помози први.

И теби ће помоћи,
Никад се не зна
Кад ће тешкоћа доћи.

Увек у помоћ притекни први
Даруј другоме кап своје крви.

Све око тебе
Љубављу ће да зрачи,
Никад не заборави:
Кап твоје крви
Неком живот значи.

Наташа Бантић, 6-2
Награда на конкурс
„Крв живот значи“



ПРОЛЕЋЕ

Чекам да висибоба провири из снега,
чекам да се јагорчевина зажути,
чекам да се сунце насмеје иза брега,
чекам да се у ормаре одложе капути.

Пролеће волим јер природу буди,
све се зелени око моје куће,
а у чизмама ми постаје вруће.

Снег полако посустаје,
све око мене устрепатло је,
радост умени не престаје.

Николина Николић, 6-1
Похваљена песма на конкурс
„Песнички поздрав пролећу“

НАШИ УСПЕСИ У ШКОЛСКОЈ 2012/2013. ГОДИНИ

Српски језик

Општинско такмичење:

- 2. место – Драгићевић Кристина, 5-1
- 3. место – Ђелић Данијел, 5-2
- 3. место – Ђукановић Милица, 7-1

Окружно такмичење:

- 2. место – Стефановић Немања, 5-1
- 2. место – Драгићевић Кристина, 5-1
- 3. место – Ђелић Данијел, 5-2
- 3. место – Тодоровић Ана, 6-2

„Књижевна олимпијада“

Општинско такмичење:

- 3. место – Церовац Зорана, 7-2
- 3. место – Стојнић Ана, 7-1

Окружно такмичење:

- Учешће – Церовац Зорана, 7-2
- Учешће – Стојнић Ана, 7-1

Математика

Општинско такмичење:

- 2. место – Јевтић Филип, 3-2
- 2. место – Секулић Тамара, 4-1
- 2. место – Митровић Мирјана, 4-2
- 2. место – Грујић Стефан, 4-2
- 2. место – Суботић Петар, 5-2
- 2. место – Гајић Илија, 5-1
- 2. место – Церовац Зорана, 7-2
- 3. место – Весић Александар, 3-3
- 3. место – Церовац Димитрије, 3-1
- 3. место – Марић Урош, 3-2
- 3. место – Миловановић Предраг, 4-1
- 3. место – Иванковић Кристина, 4-2

Окружно такмичење:

- 2. место – Гајић Илија, 5-2
- 2. место – Суботић Петар, 5-1
- 2. место – Церовац Зорана, 7-2
- 3. место – Миловановић Предраг, 4-1

„Мислиша“

- 3. место – Весић Александар, 3-3

Географија

Општинско такмичење:

- 3. место – Вукамновић Милорад, 7-2
- 3. место – Гајић Никола, 7-2

Историја

Општинско такмичење:

- 2. место – Марковић Станко, 8-2
- 3. место – Несторовић Лука, 6-3
- 3. место – Мирковић Урош, 6-3

Окружно такмичење:

- 3. место – Несторовић Лука, 6-3

Физика

Општинско такмичење:

- 1. место – Несторовић Лука, 6-3

Окружно такмичење:

- 1. место – Несторовић Лука, 6-3

Биологија

Општинско такмичење:

- 2. место – Ђелић Данијел, 5-2
- 2. место – Ђукановић Милица, 7-1
- 2. место – Церовац Лидија, 6-1
- 2. место – Глигорић Адријан, 6-2
- 2. место – Теовановић Сања, 6-2
- 2. место – Церовац Зорана, 7-2
- 2. место – Богдановић Марија, 7-2
- 3. место – Суботић Петар, 5-2
- 3. место – Мајсторовић Алекса, 6-3
- 3. место – Поповић Петар, 8-1
- 3. место – Поповић Милан, 8-3

Окружно такмичење:

- 2. место – Ђелић Данијел, 5-2
- 2. место – Церовац Зорана, 7-2
- 3. место – Церовац Лидија, 6-1
- 3. место – Теовановић Сања, 6-2
- 3. место – Богдановић Марија, 7-2

Стони тенис

Општинско такмичење:

- 1. место – мушкарци – екипно
- 1. место – Јелић Немања, 6-2
- 2. место – Тодоровић Марко, 8-2
- 3. место – Церовац Зорана, 7-2

Окружно такмичење:

- 2. место – мушкарци – екипно
- 2. место – Јелић Немања, 6-2

Конкурси

„Дани дечје прозе и поезије“

- Похвала – Тамара Секулић, 4-1

„Песнички поздрав пролећу“

- 2. награда – Глигорић Кристина, 5-1
- Похвала – Николић Николина, 5-1

„Крв живот значи“

- 3. место на лик конк. – Богдановић Жељана, 8-2
- 3. место на лит. конкурс – Бантић Наташа, 5-2

„Светосавље и наше доба“

- Похвала за литарарни рад – Симић Адријана, 5-2
- Похвала за литарарни рад – Глигорић Анђелка, 5-2
- Похвала за ликовни рад – Богдановић Жељана, 8-2

„Стопама Константина Великог“

- 2. место – Славица Миловановић, 8-3

Центар за таленте

Смотра истраживачких радова талената Србије

- 1. место из области математике - Зорана Церовац 7-2, на тему „Правилни многоуглови и проблем паркетирања правилним полигонима“

НАШ ЂАК ГЕНЕРАЦИЈЕ



***Наставничко веће ОШ „Доситеј Обрадовић“ у Клупцима донело је одлуку да се за ђака генерације 2012/2013. прогласи Павле Марјановић, ученик 8-2. Павле је постигао одличан успех из свих наставних области током осмогодишњег школовања. Носилац је Вукове дипломе и Посебне дипломе из српског језика.

Поносни смо што је Павле био наш ђак. Сада је ученик Гимназије „Вук Караџић“ у Лозници. Ево шта нам је рекао о својим првим утисцима о тој школи:

„Добро је. За сада сам задовољан. Школа је срећена, одлични су услови за стицање знања. Доста је озбиљније, „теже“ од основне школе, али сам тога био свестан и пре него што сам је уписао. Највише сам задовољан друштвом. Најбитније је да се нисам покајао у одабиру школе“.

Павлове успомене на основну школу су незаборавне.

„Основну школу ћу увек памтити. У њој сам провео прелетних осам година. Највише ћу је памтити по друштву, али и наставницима. Драго ми је што сам постигао врхунски успех, што сам изабран за ђака генерације“.

Истичући, да су му успомене на основну школу најдраже, Павле обећава да ће је увек радо посетити, а млађе ученике саветује да уче како би остварили што бољи успех и уписали жељену школу, да се друже и у школи стекну што више пријатеља, да се потруде да им сваки дан у школи буде занимљив, да ускладе своје време за учење, али и за дружење и неке друге активности, нарочито за бављење спортом.

Павле је био одговоран, одличан спортиста, дисциплинован, успешан. Желимо му да са таквим успехом настави и у средњој школи.

МОЈИ НЕМИРИ

Покушавам да поглед одвратим од отвореног прозора, али узалуд. Одлази у даљину, а за њим и моје мисли.

Оне су ускомешане, нејасне, збуњујуће... Гледам свој лик у огледалу, али не могу да се препознам. Ко ме то уствари посматра? Само су очи остале исте. Остало се све променило. Јесам ли то ја? Где је Наталија која је до јуче седела у мамином крилу, играла се у песку, јурила за дугом? Хиљаду питања пролеће мојом главом. Ни на једно још нисам нашла одговор, али упорно настављам да их тражим.

Млађи су ми досадни, старије не разумем. Само забрањују, опомињу, захтевају.

У мој узбуркани, шарени свет немир донесе и једне плаве очи. Све заигра и затрепери када на себи осетим њихов поглед.

Трудим се да схватим шта се дешава, али тешко. Ко се променио, ја или остатак света? Када сазнам одговоре, шапнућу их онима које муче иста питања.

Наталија Васиљевић, 7-1

Препоручујем књигу за децу која воле изразе и мозгалице. То је књига „Загонетне приче“ аутора Уроша Петровића. Урош Петровић је задужен за Менсина тестирања у Србији и један је од најуспешнијих решавача, „IQX“ тестова на свету. Свака прича поставља не баш лак задатак. Решите и ви логичку загонетку из одабране приче: „Дечаци у пустињи“ Боко и Анул су се изгубили у великој пустињи. Како около није било никаквих оријентира, нису знали где се тачно налазе. Знали су само да је циљ њиховог пута на истоку. Сунце је било високо на небу, и они нису имали времена да лутају или чекају залазак. Морали су на исток, и то што пре! „Знаш ли где је исток?“, упита Анул забринут. „Ниси пажљиво слушао“, рече му Боко расположено. За свега два – три минута, Боко је показао руком равно ка истоку и дечаци су кренули ка свом одређеном. Како му је то успело?

*Причу одабрала
Валентина Николић, 5-2*

МОЈА БАКА

Никада моју баку заборавити нећу,
њен топли осмех, њене топле руке,
волела ме пуно,
као и многе друге.

Бака је недавно
отишла веома далеко,
преселила се на други свет.
И тада сам схватила
да је увенуо мој најдражи цвет.

Кад год посетим бакин гроб,
сетим се свих доживљаја,
проведених са њом,
свих бакиних савета
и њеног осмеха
који је увек блажио сваку моју бол,
њених колача,
свих њених прича...

Као да је чујем,
као да је ту, поред мене,
као да ме теши,
растанак са њом
био ми је најтежи.

Умрла је на дан мог рођендана.
Када је требало
да дувам свећице на торти,
палила сам свећу мојој баки,
нек су јој кораца
у вечност лаки.

Моја бака остаће у мом срцу,
на висоравни љубави ћу је чувати
и њених речи увек радо сећати.

Бићу твоја дика,
то ти, бако, могу обећати.

Анђелка Глигорић, 6-2

**Из ученичког
џефа**

ЈЕСЕН

Јесен је стигла рана
и досадне хладне кише,
све је мање сунчаних дана,
на зиму све мирише.

Поклона је донела доста,
поврћа и воћа корпе пуне,
биће свега, и за понеког госта,
јесен свира на златним струнама.

Полако стиже кроз брда и долине,
шири своје руке и поздраве шаље,
људи и деца су пуни милине,
јер им своје поколоне дарује.

Марина Грујић, 6-1

ЈЕСЕН

Јесен жута,
Свратила нам с пута.

Кишу нам донела
А сунце однела.

Кише су све чешће,
А и сунце ређе.

Жељана Стојнић, 5-2

ДОРА

Имам једну куцу,
име јој је Дора,
ко год да је види,
дивити се мора.

Нико не воли кад је сам,
па ни моја Дора.
У крилу ми спава,
дивна, мезимица права.

Валентина Николић, 5-1

МОЈ ЉУБИМАЦ

Из јајета белог, јуче,
изашло је жуто гушче.

Малено је, перја нема,
бака њему храну спрема.

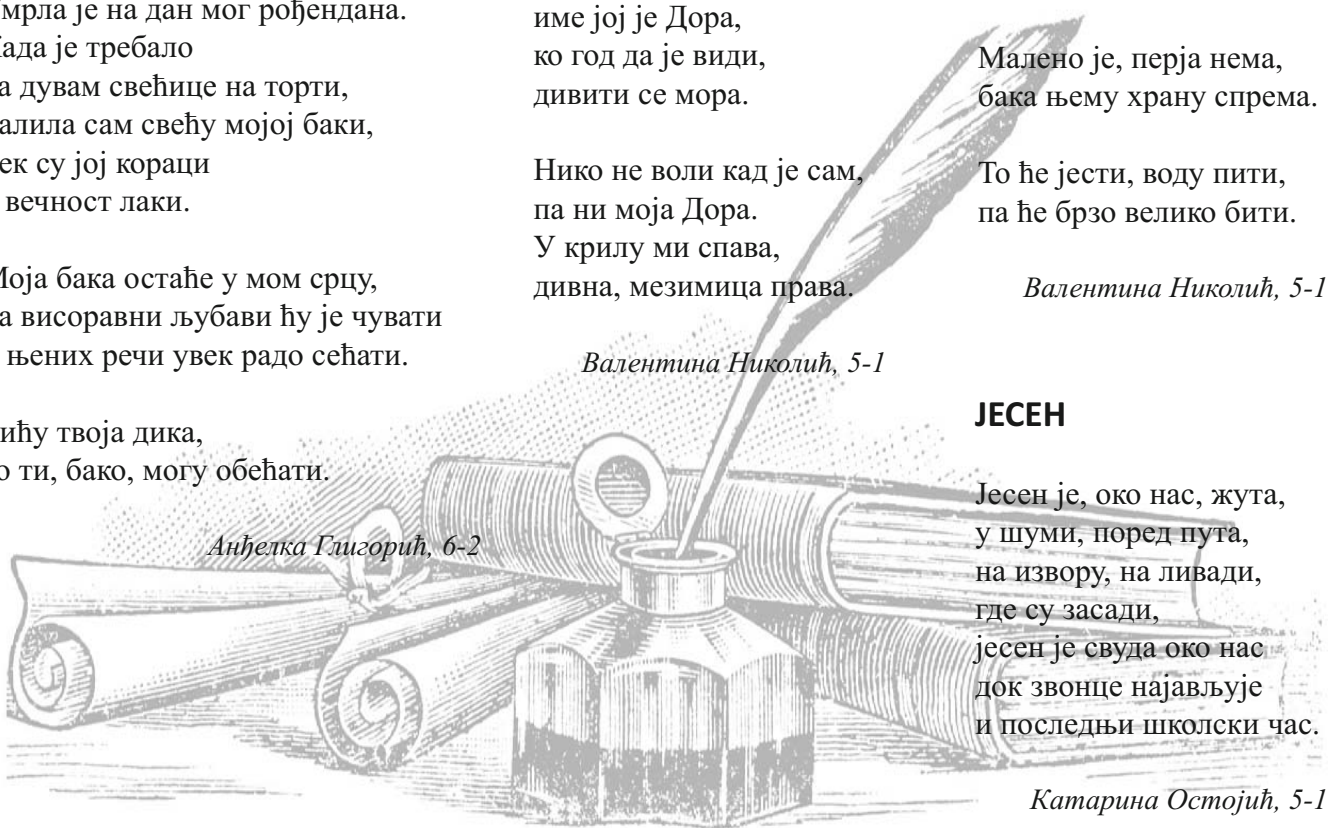
То ће јести, воду пити,
па ће брзо велико бити.

Валентина Николић, 5-1

ЈЕСЕН

Јесен је, око нас, жута,
у шуми, поред пута,
на извору, на ливади,
где су засади,
јесен је свуда око нас
док звонце најављује
и последњи школски час.

Катарина Остојић, 5-1



МЛАДИ ТАЛЕНТИ

Ликовни развој Милице Ђукановић пратим као њен предметни наставник од петог разреда. Период значајан, можда и пресудан у њеном стваралачком расту је студијско цртање. Савладала је све фазе поставке разних облика у простору, анализе линије и увођење валерске скале.

Материјал којим се служи и изаражава у овој фази је графит, природни угљен, касније допуњен козметичким препаратима, својеврсном међуфазом којом цртеж претвара у слику.

Овај период је значајан искорак у ослобађању од обавезних школских тема.

Препознати „врсту талента“ код младог ствараоца је превасходни посао наставника, указати му на развојни пут који ће га довести до жељеног циља али без нуђења сопствених решења.

За прво појављивање пред ликовном публиком наше школе Милица се одлучила за цртеж, који ће довољно и убедљиво рећи о њеним садашњим достигнућима. У изабраним цртежима за ову изложбу видљива су различита интересовања: почев од одређеног конструктивног приступа форми па до смелих транспонована где је облик само повод ликовној игри. У обогаћивању ликовног израза Ђукановићева суптилно комбинује са козметичким оловкама остварајући врло занимљиве пиктуралне вредности.

Ова дебитантска изложба најављује нову стваралачку личност из школе која је већ дала многе великане...

*Љиљана Стојнић,
наставница ликовне културе*

НАШОЈ МИЦИ УМЕТНИЦИ

Мило јој је име и душа чиста,
искреношћу она блиста.
По врх свега власница је чаробног киста.

Иако је млада, она злата вреди,
када даје, даје срцем целим
и ништа не штеди.

Лаке руке када ствара, њу поглед не вара.
Кад наслика она коња,
грива лака завихори,
а поточић на папиру
за трен ока зајубори.

Има топле очи, срце пуно меда,
слатка је кад ћути и кад приповеда.
Није тешко препознати нашу драгу Мицу
она има дражесне пегице на лицу.

Цео један космос у том бићу спава
добар човек, добар друг,
свезналица права.
Иако јој школа није цео свет,
не пристаје на оцене мање од пет.

Ако се икада растанемо, желимо да знаш
Да смо увек уз тебе, ти си понос наш.
Да се тобом поноси наша школа и
Клупци цели,
Желе ти твоји другови!

7-1



28.12.2013. године, Милица Ђукановић, наша другарица, имала је своју прву изложбу ликовних радова. Талентом и радом наше другарице били су одушевљени сви присутни: наставници, родитељи и ученици наше школе. О Миличином ликовном стваралаштву говорила је наставница ликовне културе, Љиљана Стојнић.

Одељење 6-1, поносно што међу њима расте такав таленат, уприличило је својој другарици изненађење какво следује сваком правом уметнику: пригодну песму, цвеће, бомбоне за посетиоце, фотографисање...

Атмосфера у холу наше школе тога дана била је величанствена, а књига утисака испуњена позитивним утисцима и жељама да Милица успе у остварењу својих снова.

Тијана Живановић, 7-1



Јована Бурђевић, 6-2



Милица Букановић, 7-1



Душица Јеринић, 8-2



Дарко Тодоровић, 3-2



Маријана Драгићевић, 8-2



Емилија Алексић, 6-2



Анђелка Глигорић, 6-2



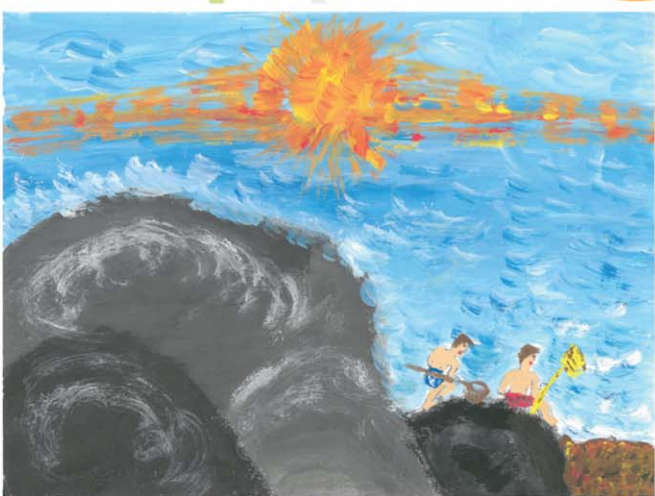
Кристина Иванковић 5-3



Теодора Миловановић



Анђелка Глигорић, 6-2



Никола Тодоровић, 3-2



Весна Радовић, 5-3

СМЕШНА СТРАНА ИСТОРИЈЕ



Чувени римски император Гај Јулије Цезар се након освајања у Малој Азији и Галији упутио у Африку. Када је силазио са брода на афричко тло, спотакне се и падне у песак. Пошто је његова војска тај пад могла да протумачи као лош знак, бистри војсковођа брзо узвикну: „Имам те, Африко, већ те држим у својим рукама!“

Француски краљ Анри IV (1555-1610) посетио је затвор и разговарао са затвореницима о околностима које су их ту довеле. Сви су чврсто тврдили да су невини, само је један признао да је крив и да је добио заслужену казну. Тада краљ узвикну: „Скините му ланце и пустите га на слободу, како не би заразио ове недужне овце које су затворили а њим!“

Први председник САД, Џорџ Вашингтон, није имао смисла за хумор. Забележено је да се само једанпут у животу нашалио и то за време расправе у Конгресу, када су предлагали да редовна војска броји само три хиљаде војника. „У реду“, рече Вашингтон, „али само под условом да у закон унесемо одредбу да нашу државу може напасти само две хиљаде непријатељских војника“.



Кажу да је чувени песник Гете имао одлично памћење. Једном га је, док је шетао улицом, срео познаник и упитао: „Које ти је омиљено јело?“ Гете је одговорио: „Јаја“. Исти тај познаник га је поново срео после годину дана и упитао: „А са чиме?“ „Са сланином“, одговорио је Гете.

Јосиф II (1780-1790), чувени реформатор, волео је да отворено каже своје мишљење о министрима. Његов канцелар Кауниц му је једном донео на потпис више докумената. Међутим, цар једним документом није био задовољан, па је испод њега написао

„Кауниц је магарац“

Јосиф II на седници Министарског савета, канцелар је гласно прочитао документ:

„Кауниц је магарац Јосиф II“

НАУКА СЕ ЛАКО ВАРИ



Познати српски научник упитао је младог професора Петровића:

„Дакле, успели сте да за четири године завршите студије, одбраните докторат и вратите се из

Париза у Београд као готов научник. Како вам је пошло за руком?“

„Па шта се чудите, колега? Ви бар знате да је математика најлакша од свих наука - не оптерећује меморију и само тражи здрав разум“.

„Али је треба сварити“.

„Млад разум, гладан науке, лако је вари. Па ето и ви, као што видим, сварили сте брзо целу серију научних дела, а не покваристе стомак“, завршио је разговор професор Петровић.

„Ја сам још као ђак у Београду изучио рибарски занат и добио мајсторско писмо; оно ми је милије од докторске дипломе“.

Мика Алас

ПОДСТРЕК ЗА УЧЕЊЕ

Једном је Њутнов млађи брат запитао Њутна:

„Јеси ли био добар ђак?“

„У почетку сам био један од најгорих у разреду. Али када ме је један од ученика издеветао, мислећи да као најбољи ђак има права на то, одлучио сам да му се осветим“, рече Њутн.

„Како си то учинио?“

„Прионуо сам на књигу и убрзо сам постао први ђак у разреду“.

Исак Њутн

Еколошки кутак

Рад еколошке секције усмерен је ка подизању нивоа еколошке свести младих о важности очувања животне средине и заштити биљног и животињског света. Чланови еколошке секције активно учествују у обележавању важних датума: Дана озонског омотача, Дана животиња, Дана шума, Дана вода, Дана планете Земље, Светског дана против пушења, Светског дана против сиде,...



Да ли је тачно?

У математици :

Уколико $A=C$ и $B=C$, онда је $B=C$.

Лепо, осим у пракси.

Ако Ана воли Милоша, и Сара воли Милоша, онда Ана воли Сару. Да ли је то тачно?

Англицизми –
речи из енглеског
језика

Позајмишенице

имиџ - image
софтвер - software
компјутер - computer
хардвер - hardware
старт - start
викенд - weekend
паркинг - parking
менаџер - manager
меч - match
монитор - monitor
група - group
линк - link
чек - check
клуб - club
филм - film
тинејџер - teenager
шопинг - shopping
спорт - sport
тенк - tank
трактор - tractor
џемпер - jumper
бифтек - beefsteak

Галицизми –
речи из француског
језика

авенија - avenue
абажур - abat-jour
баналан - banal
булевар - boulevard
група - groupe
жанр - genre
жаргон - jargon
кавалер - cavalier
компот - compote
легитимитет - legitimitete
ликер - liqueur
масажа - massage
машина - machines

Ана Стојнић, 8-1

„Човек је попут разломка,
чији је бројилац оно што јесте,
а именилац оно што мисли о себи.
Што је именилац већи,
разломак је мањи“.

Толстој

Математичке мозгалице

Једначина – то је златни кључ који отвара све математичке сезаме.

Коваљ

„Ако људи не верују да је математика једноставна, то је само због тога што не схватају колико је живот компликован“.

Џон Фон Хајман

МОЈА ПРАБАКА



Једнога дана моји другари су причали о својим прабакама. Питали су ме како се зове моја прабака. Ја нисам знала одговор на то питање и било ме је помало срамота. Али када сам дошла кући, питала сам мог деду да ми исприча све о мојој прабаки.

Мој деда ми је рекао да се звала Милица Степановић и да је живела 77 година. Умрла је два дана пред свој рођендан.

Била је добра, помало строга мајка. Одгајила је седморо деце, уз помоћ свога мужа Миливоја. Није се стидела рада. Радила је све што мора како би њена деца била срећна.

Када је дошла у Клубце, сви су је лепо прихватили. Слагала се са свима и сваком је помагала. О мојој прабаки ниједна лоша реч се не би могла казати. Била је вредна, добра, весела, увек насмејана и на првом месту поштена жена.

Прво је радила у школи у Јеринићима, па у школи у Клубачком дому, па у новоизграђеној основној школи у Клубцима где су је сва деца и сви наставници веома волели. Помагала је свима, нарочито деци и када је умрла, сви су је из школе испратили.

Прошло је много година како је нема, али сви о њој причају најбоље и на њу могу да будем веома поносна.

Исидора Степановић, 6-1

КАТА

Била једном Ката,
родом из Баната.

Та је Ката била лепа
као рујна зора,
имала је црну косу
и очи боје мора.

Волела је да путује
из града у град,
волела је да се дружи,
да купује, да певуши.

Живела је тако дуго,
лутајући сама,
кад гле, чуда,
изненада спрете једног
Рада.

Заљуби се одмах Ката
у младића Рада,
престала је да путује
од града до града.

Смирила се, скућила се
и сад живи мирно,
уз свог Рада,
и све јој је предивно.

Жељана Коларић, 3-3

МОЈ ДЕДА

Ко ми прича приче сваки дан?
Ко је човек ко ме мило гледа?
И да не кажем, ја то знам.
То је мој драги добри деда.

Деда је ту, да ме у школу прати,
кад ми је тешко, да ме разуме,
деда ће ми увек своју руку дати,
да ми пружи радост, деда то уме?

Марина Грујић 6-1

МАРИНА

Има једна цура фина,
зове се Марина.

Коса јој је браон,
очи плаве, лепе,
заљуби се сада као
неко велико дете.

Она срећна,
никад лепша,
клинка мала,
а већ тврдоглава.

*Исидора
Степановић, 6-1*

МОЈА НАНА

Има једна кућа стара,
у њој живи моја нана,
то је мајка моје мајке
која лепо прича бајке.

Многе приче из давнина
она воли да беседи,
не сме да се заборави
у животу шта нам вреди.

Времена су била тешка,
владала је беда, јад,
свака кућа тад је знала
шта у ствари значи глад.

Од свитања до сумрака
радило се са мотиком,
ал' је, опет, народ знао
да запева, са повиком.

Имале су тада мајке
по петеро деце мале
и корама црног хлеба
стигле свако да отхране.

Сад се нана чудом чуди
какви су то данас људи,
свега су им куће пуне,
а опет се нешто буне.

Какве су то данас жене,
само лете као птице,
ал' ни једној није стало
да полете до дечице.

Каква је то данас мајка
која гаји једно дете,
то је, људи, пропаст права,
кад ће тога да се сете.

Није кућа украс, боје,
нити ваза, нити слика,
кућу само зна да краси,
дечја радост, смех и вика.

Теодора Миловановић, 6-2

Хумористичким јером о мом одељењу

У одељењу осмо два дешава се свашта,
и тако проради моја машта:

Док **Душица** ставља нову сенкицу,
Маријана проверава школску перницу,
Анђа воли да једе, што јој велика мана,
а **Раша** се скрива иза школског ормара.

Каћа је креативна и воли да црта,
али је **Маја** за косу чупка.

Док **Кика** загледа своју нову бундицу,
Срки на часу ухвати понеку мушицу.

Милорад се заклиње да ће бити бољи,
али му неко чудо то не дозволи.

Кад се прича о фудбалу,
Алекса и **Борис** су главни,
јер им је само "Партизан" у глави.

Зока је паметница права,
не знам како је од учења не боли глава.

Јована се са оценама ко лавица бори,
а кад се наљути тешко је ко надговори.

Наш **Вук** часове преспава,
јер га од наставника боли глава.

Кристина се често љути
и ништа јој није по вољи,
а **Александар** би за крај часа
што пре да зазвони.

Милоје се са сузама бори,
док му због оцене под ногама гори.

И док пахуље падају и док сунце пржи,



нама су часови од
четрдесет пет минута дужи.
Кад школско звоно крај часа огласи,
Никола је ту да то нагласи.
Ипак нама су школски дани
све лепши и лепши,
а и наставник **Добрица** се потрудио
да нас се реши.
Свађамо се, волимо се, све у истом дану
и радујемо се нашем разредном **Милану**.
За награду он нам склекове даје,
а то утиче на наше васпитање!

Љиљана Пајић, 8-2

Хиљина трећеј један

Треће један,
треће један,
сви за једаног,
за све један.

Сваког дана учимо,
играмо се,
пишемо,
сви к'о један
дишемо.

Сваки дечак,
свака девојчица
у школу долазе
озареног лица.

Нас двадест и двоје има,
учитељ се поноси свима.



Радост и машта увек су са нама,
и уз песму, и уз књигу,
пролази нам време
скоро сваког дана.

Само ђак који је вредан,
ученик је трећег један.

*Видик је кад се вири
кроз кључаоницу*

МОЈА ПЛАВА ЗВЕЗДА

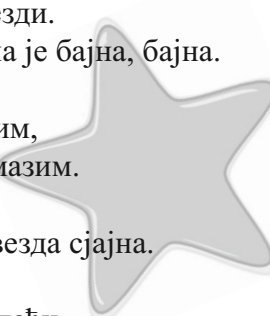
Кад легнем и кад спим,
радујем се звезди,
што небом срећно језди.
Она је моја тајна, она је бајна, бајна.

Ја је чувам, ја је пазим,
када заблиста, ја је мазим.

Питаш се: ко је та звезда сјајна.
Не могу ти рећи,
из загрљаја мог ће утећи.

Рекли су ми старији
како не постоји.
Варка, она у мом срцу стоји.

Стефан Јосиповић, 6-2



ДРУГАРИЦА

Увек је ту, за тебе.
Да те усрећи,
Даће све од себе.

Она је ту,
Да чува тајне,
Лепе и бајне .

Права другарица
Никад те не лаже,
А кад јој нешто смета,
У лице ти каже.

Катарина Остојић, 5-1



ДРУГАРСТВО

Другарство је
вредније од злата,
Њему су увек
отворена врата.

Увек су ту
и неке тајне
и све су сјајне,
веома бајне.

А кад је љубав већа,
увек је ту и срећа.

Жељана Стојнић 5-2

МЕСЕЦ И ЗВЕЗДЕ

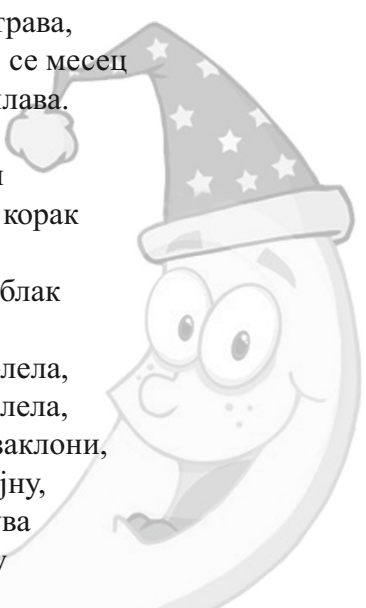
Залази и последњи
сунчев зрак,
полако и тихо,
спушта се мрак.

Дува ветрић,
њише се трава,
појављује се месец
и звезда плава.

Направим
још један корак
и на небу
угледам облак

Не бих волела,
не бих желела,
да облак заклони,
звезду сјајну,
јер она чува
моју тајну

Наташа Бантић, 6-2



ПРИЈАТЕЉ

Ако те некада наљуте људи,
ако те душа горко заболи,
сети се да постоји пријатељ,
који те искрено воли.
Заувек ће бити ту,
и у добру и у злу.

Николина Савић, 6-1

Из ученичког џепа

ШКОЛА

Много волим школу
јер нам даје знање,
учили смо у њој
песме и читање.

Наша драга школа
пријатељ је свима,
помаже нам увек,
код себе нас прима.

Учимо у школи
зататке и бајке,
школе су нам драге
као наше мајке .

Милош Љубинковић, 3-3

ШКОЛА

Кад сам био мали
Говорили су ми сви:
„Видећеш кад кренеш
у школу ти!“

Шта је тако страшно
бринуо сам ја,
„Није ваљда рогата
установа та?“

Сазнао сам сада
Та претња је шала
Школа је за мене
Играрија права.

Другари, играње,
домаћи задаци,
четворке, петица,
најбољи смо ђаци.

Жарко Жугић, 3-3

ДОГОДОВШТИНЕ СА ЧАСА

НАШИ БИСЕРИ

** На часу географије, када смо учили о Индији, један ученик је упитао наставника: „Наставниче, ако је крава света животиња Индије, да ли она сме да се музе?“ Наставник је одговорио: „Не, ако Индијац дође код краве, он је пита да ли може да је помузе, крава каже да неће...“ Ту је наставник застао, насмејао се као и сви ми.

** На часу природе и друштва, учитељица нас је питала: „Чиме, децо, можемо очистити природу?“ „Усисивачем, учитељице!“ одговорио је наш друг.

** На питање ко је написао песму „Небо“, одговор је био Стеван Синђелић.
(матерњи језик или историја?)

** На почетку часа српског језика наставница је питала редаре да ли су сви на часу. Пошто је редар одговорио да су сви присутни, наставница је рекла: „Добро, пошто нема присутних, можемо почети са радом“.

** На контролном задатку из историје, наш друг је, пошто није знао ни један одговор, написао: „Помози, Боже!“. Када је наставница донела контролни задатак, на папиру је писало: „Други пут!“ Недовољан (1)

** На контролном задатку из српског језика једно питање било: наброј јужнословенске језике. Наш друг је у одговору написао: српски, хрватски, бугарски, македонски, словеначки и ФИНАЧКИ.

** (Да ли сте чули за овај језик?)

** - Кажите један месни придев.
- Месни нарезак.

** - Шта је шума?
- Живо биће које каже да се размножава.

** - Наброј врсте села.
- Једна куће са десне, а друга са леве стране.

** - Шта је рељеф?
- Једна стајаћа вода.

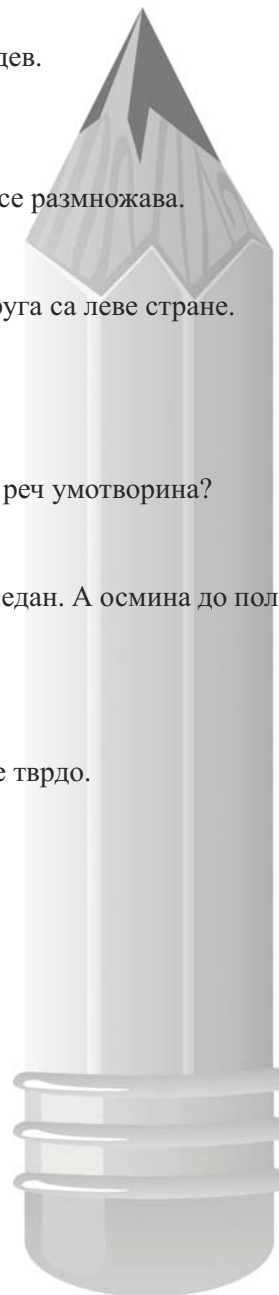
** - Од којих речи је настала реч умотворина?
- Умро твор.

** - Четвртина ноте траје до један. А осмина до пола четвртине.
- Значи до пола један

** - Шта је матура?
- То ти је, није велико ал је тврдо.

** - Шта теби није јасно?
- Није ништа, све је јасно.

** - Шта је падина?
- Кад падне дрво на дрво.



Са часа српског
језика, 7-1
“Избирачица”,
Коста Трифковић

СЛОБОДНЕ АКТИВНОСТИ

НАШИ УЧЕНИЦИ У ЛУЦЕРНУ

Дечји фолклорни ансамбл КУД „Караџић“ био је специјални ревијални гост на 16. дечијој смотри српског фолклора, који је одржан 21.09.2013. године, у Швајцарској. Лозничане, међу којима су били и ученици наше школе: Адријана Симић, Исидора Секулић, Емилија Алексић..., угостило је КУД „Рас“ из Луцерна, а на смотри су учествовали ансамбли из више швајцарских градова. Успомена са гостовања у Луцерну.



ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА

Професионална оријентација ове школске године спроводиће се у осмом разреду као ваннаставна активност у временском оквиру усклађеном са временском динамиком реализације планираних школских активности. Формирана је група од 28 ученика, 16 девојчица и 12 дечака. Реализација радионица почела је у октобру и све ће бити реализоване до априла. Надамо се да ће ове године бити, за разлику од прошле, реализовано више реалних сусрета.



Дечја недеља



Литерарци са глумицом Радом Ђуричин

У четвртак, 12.09.2013. године, у Галерији „Миће Поповића и Вере Божичковић Поповић“, у 18 часова, посетили смо изложбу Библиотеке града Београда „Десанке Максимовић у част“ чији је аутор била Олга Крстић Марјановић. Ни јак плусак није нас спречио да похитамо у сусрет лепој речи. Топли сусрет са нашом глумицом Радом Ђуричин и монодрама „Памтићу све“, посвећена нашој највећој песникињи, не могу се заборавити. Вратиле смо се оплеменење речима песникиње (која је писала, волела, саосећала, са нама до последњег даха) и надахнуте говором врсне глумице која нам је, у знак предивног сусрета, поклонила CD „Човек човеку“. Сада нам приче великана српске књижевности често причају Вера Мујовић и Рада Ђуричин, чији смо стисак руке, онај лепо осмех и топле речи понеле у срцу.



КВИЗ

***За ученике петог и шестог разреда одржан је одељењски квиз. Ученици су имали прилику да покажу знање из историје, биологије и опште културе.

Представници одељења несебично су давали своје знање, а посебну креативност показале су одељенске заједнице у три пантомиме и слободним тачкама.

На лицима наших другара те вечери огледала се радост, а ни одељењске старешине нису скривале задовољство због атмосфере која је створена борбом да се свако одељење што боље представи.

***Поводом школске славе у нашој школи одржан је квиз знања о животу и делу Растка Немањића - Светог Саве. Ученици 7. и 8. разреда имали су прилику да покажу колико позанју живот и дело првог српског просветитеља кроз следеће игре: „Покажи шта знаш“, „Асоцијације“, „Пантомиме“ и ликовним плакатом.

Квиз је протекао у добром расположењу, а ученици су показали да имају такмичарски дух, знање и креативност. По завршетку квиза за ученике је одржана играња.

Оцена није баук!

ОЦЕЊИВАЊЕ УЧЕНИКА

Велики број ученика ми је до сада постављало многа питања у вези са оцењивањем и оценама као што су: „Зашто сам ја добио 3, а не 4? Шта морам да знам да бих добила 5? Да ли можемо да имамо контролни без најаве?“ Зато сам овом приликом решила да вам објасним како се врши оцењивање и шта се вреднује приликом оцењивања.

Приликом оцењивања у зависности од предмета процењује се: вештина вашег изражавања и саопштавања, разумевања и примене наученог, рад са подацима, уметничко изражавање, вештина руковања прибором, алатом, као и ваше ангажовање у настави и то: одговоран однос према раду, постављеним задацима, колико сте активни на часу, колико сарађујете са другима и колико је ваше интересовање и мотивација за учење и напредовање. Ученици се оцењују и на основу степена остварености захтева који су утврђени на основном, средњем и напредном нивоу из предмета Српски језик, Математика, Историја, Географија, Биологија, Физика, Хемија, Музичка култура, Ликовна култура и Физичко васпитање, односно степена остварености образовних стандарда. Они су дефинисани у 3 нивоа и прилагођени су могућностима и напредовању сваког ученика (неки ученик може да савлада захтеве са основног нивоа, а неки ученик са напредног нивоа).

Одличан (5) добија ученик који остварује веома значајан напредак у савладавању програма предмета и потпуно самостално испуњава захтеве који су утврђени на основном и средњем нивоу, као и већину захтева са напредног нивоа уз веома висок степен ангажовања,

Врло добар (4) добија ученик који остварује значајан напредак у савладавању програма предмета и самостално испуњава захтеве који су утврђени на основном и средњем нивоу, као и део захтева са напредног нивоа уз мању помоћ наставника уз висок степен ангажовања,

Добар (3) добија ученик који остварује напредак у савладавању програма предмета и самостално испуњава захтеве који су утврђени на основном и већи део на средњем нивоу уз ангажовање ученика,

Довољан (2) добија ученик који остварује минималан напредак у савладавању програма предмета и испуњава уз помоћ наставника захтеве који су утврђени у већем делу основног нивоа уз ангажовање ученика,

Недовољан (1) добија ученик који не остварује минималан напредак у савладавању програма предмета, ни уз помоћ наставника не испуњава захтеве на основном.

За сваког ученика коме је потребна додатна подршка у образовању због тешкоћа у учењу, сметњи у

развоју, инвалидитета, социјалне ускраћености, као и ученика са изузетним способностима ради се посебан план подршке ИОП и ти ученици се оцењују на основу постављених циљева ИОП-а и степена остварености плана.

Ученик се оцењује на основу усмене провере знања, писмене провере знања и практичног рада у зависности од предмета, односно усмено, писмено и практично. Распоред писмених задатака и писмених провера које су дуже од 15 минута мора бити објављен на огласној табли школе за свако одељење, док се провере у трајању до 15 минута могу обављати без најаве.

Закључна оцена се изводи на основу свих оцена уз сагледавање развоја и напредовања ученика и његовог ангажовања у школи. Зато запамтите да је приликом оцењивања битно да градиво добро научите, али се вреднује и ваш труд и залагање на часу.

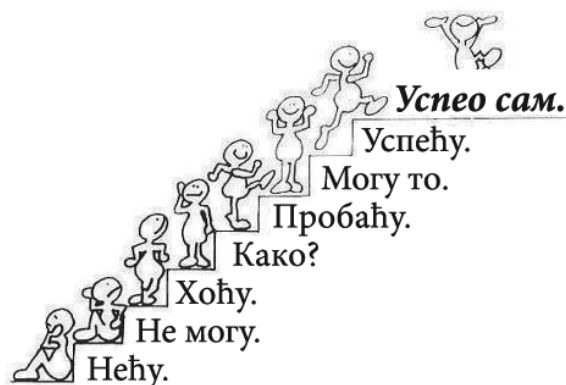
А сада мало о теми која вас сигурно посебно занима а то је владање. Владање се оцењује описно од првог до петог разреда, а од шестог до осмог разреда бројчано и те оцене утичу на успех ученика. На оцену из владања не утичу оцене из других предмета.

Оцена из владања изражава се описом учениковог односа према обавезама у школи, правилима понашања, нарочито понашања према другим ученицима, запосленима и имовини. Јако је битно поштовати правила понашања у школи, као и правила понашања које је свако одељење утврдило.

Надам се да сам успела да вам приближим процес оцењивања и да сте схватили да је ваш труд и рад рецепт за одличан успех у школи. Чињеница је да учење захтева много труда, енергије и времена и да се понекад чини да иако се пуно трудимо нема добрих резултата. Када се та или слична идеја јави битно је да кажеш себи: „Ја то могу!“ јер је доказано да свако може успети у школи само ако се труди и да свој максимум. Морате се више трудити и ангажовати у активностима у школи, редовно радити и учити и претворити себи учење у нешто забавно.

Ваш педагог Мирјана Поповић

(У писању овог текста коришћен „Правилник о оцењивању ученика у основном образовању и васпитању Сл.Гл. 67/2013“).



ВЕРУЈ У СЕБЕ!

СТО ДВАДЕСЕТ ГОДИНА ОД РОЂЕЊА МИЛОША ЦРЊАНСКОГ

“Милош Црњански - по Протоколу крштених, редни број 16: рођен 13/26 октобра 1893. године, “мушко”, “законит” син Томислава Црњанског и Марије Вујић, вероисповест “српско-православна” - сваком Србину то име и презиме требало би да буде као икона, као светлуцава кап росе на длану”.

“Увек је био сигуран у оно што пише. Све што је објавио потписао је лаком руком. Више је дописивао него брисао. На српској прози, поезији и путописима стоји његов барусав и тавни жиг (белег).

Оставио нам је дело које ће живети док има људи и жена, на овој зачараној планети, који знају да читају, који уживају у читању.

Дело пуно шапутања.

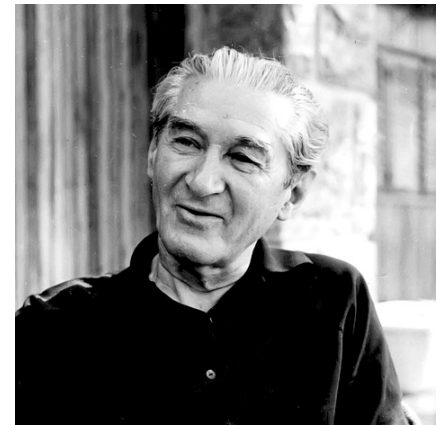
Речи љубави.

“Поетски садржај једног људског живота”.

Занос.

Његово име је заштитини знак српске књижевности, крајпуташ на књижевном друму, срце које дамара, комета у бескрајном, руменом кругу”.

Мирослав Јосић Вишињић



“У животним искушењима волео сам да будем сам и да се поуздам у самог себе.”

“О мени нека суде читаоци, тихо и неприметно.”

“Задовољан сам својим делом и то ми је највећа награда.”

ЊЕГОШ, ВЛАДИКА СРПСКОГ ПЕСНИШТВА



“Ако се ико у васцелом Српству, после Светог Саве, по оним Његошевим стиховима имао рашта и родити, онда је то сам Његош.

Огледалом српским може се назвати читав његов опус у коме се он огледа величанствен са својим народом.

Кроз све мене историје кроз које пролази њен народ, кроз неке мрклине, кроз пролазне и вечне помрчине, његова луча не догорева и не губи светлост.

И ми са поносом, можемо рећи: све српске врхове заузели су незнани јунаци, сем Ловћена”.

Милован Витезовић

ЦИТАТИ ДЕСАНКЕ МАКСИМОВИЋ

* Нека други пишу за овога и онога, нека само за изабране списе чине, нека само изабране говоре ствари. Мене није стид што ме могу разумети бића многа, деца и старци, песници и надничари.

* Детињство и оно што смо у њему доживели збиља је извор свих наших снага и инспирација. Лепоту којој смо се тада дивили не помрачи ниједна с којом се после сретамо. Мени ниједно море, ниједна равница не могу заменити брда, нити ми иједна река и њен хук могу помрачити лепоту горских потока и њихов жубор. Речима које смо у детињству научили најлакше се и најрадије изражавамо.

* Мислим да деца и они који тек излазе из детињства не воле да поверавају старијима своја осећања. Њима су њихове прве тајне лаке и слатке и чини им

се да би разговор о њима могао пореметити неку лепоту.

* У љубави је најлепше да се сања, чека и да се чува тајна. Ко није прошао кроз то није волео. Ко није способан да се жртвује, да прегорева нема дара за љубав. Ко није пагио и плакао није волео.

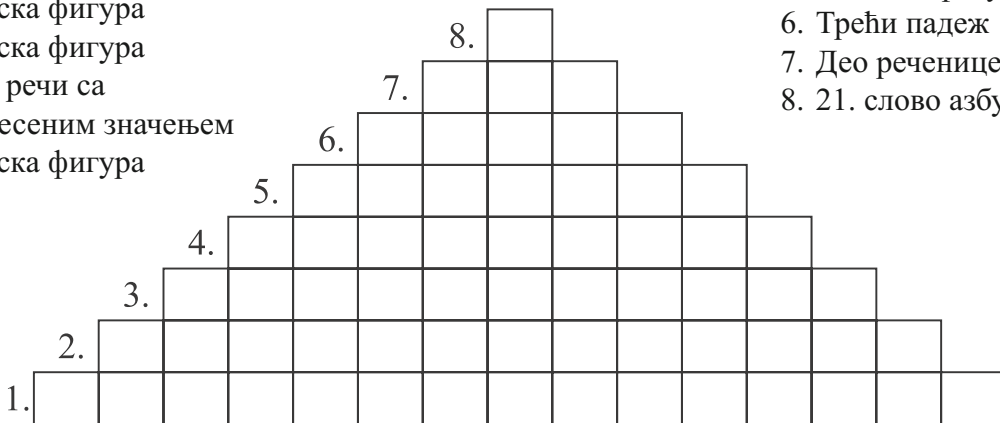
* Деци поручујем нека не хитају часпре изићи из детињства, и нека њихове прве љубави буду такве да би хи смели поверити и мами и разредном старешини

* Све на свету бива најпре клица, па стабилка, па пупољак, цвет, и најзад плод. И песмама о љубави суђено је да потамне, да пређу из сопрана у алт, да из зачараности, зачуђености, стрепње и чежње, пређу у сумњу,

Забавна страна

ПИРАМИДА

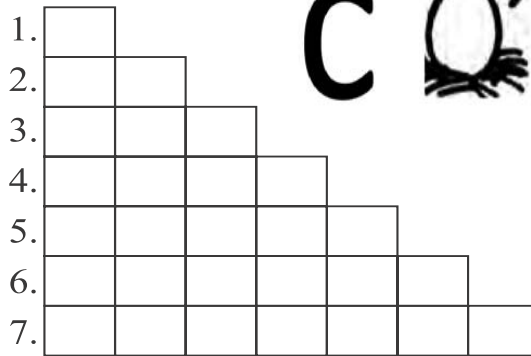
1. Стилска фигура
2. Стилска фигура
3. Скуп речи са пренесеним значењем
4. Стилска фигура



5. Стилска фигура (мн.)
6. Трећи падеж
7. Део реченице
8. 21. слово азбуке

СТЕПЕНИЦЕ

1. самогласник
2. лична заменица
3. узвик
4. придевска заменица
5. песникиња Мажуранић
6. тематски круг
7. именички додатак



1. вертикално (врста речи)

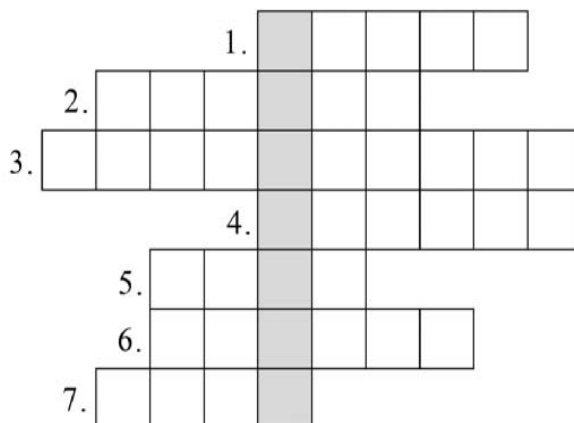
ЗАГОНЕТКЕ

- Оца нема, мајке нема, а свако јутро се рађа. (аћнлс)
 Цео дан иде, а никад не одмиче. (хпнѳосрњ)
 Воду пије, крава није. (дѳлнлс)
 Грбаво прасе сво поље попасе. (коса)

РЕБУСИ



1. текст писан у стиховима
2. мисаона целина у песми
3. уметност исказана речима
4. књига у којој је више песама или прича
5. један ред у песми
6. старински израз за певање
7. подударане поледњих гласова у стиховима



РЕДАКЦИЈА ЛИСТА: Главни и одговорни уредник: Миленија Мићановић-Петрушевска.
Чланови редакције: Зорица Станојевић Реџа-наставник српског језика, Љиљана Стојнић-наставник ликовне културе, Ружица Полић-библиотекар, Мирјана Поповић-педагог, Снежана Стефановић-ВД директор, чланови литерарне секције.
Фотографије: Борис Стефановић и Мирјана Поповић.
Припрема за штампу: "PIXEL PRESS" Лозница
Штампа: "ГРАФОО ЛОЗНИЦА" д.о.о. Лозница
Тираж: 400 примерака

